

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności, z jednej strony, decyzji Komisji z dnia 28 lutego 2008 r., wspomnianej w skierowanym do skarżącej piśmie z dnia 3 kwietnia 2008 r. oznaczonym numerem ENV.A.2/MAS/mm/D (2008) 5542, w którym Komisja zakomunikowała zamiar umorzenia postępowania w sprawie jej skargi dotyczącej rzekomej niezgodności projektu budowy zapory wodnej na rzece Sabor (Portugalia) z dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206, s. 7) (skarga nr 2003/4523 — projekt zapory wodnej „Baixo Sabor”), a z drugiej strony, wniosek o stwierdzenie nieważności rzekomo dorozumianej decyzji, mocą której Komisja odmówiła skarżącej udzielenia dostępu do niektórych dokumentów, jak również żądanie zasądzenia odszkodowania.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone w części, w jakiej zmierza do stwierdzenia nieważności rzekomo dorozumianej decyzji odmawiającej udzielenia dostępu do dokumentów zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 3) Liga para Protecção da Natureza (LPN) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich.
- 4) Republika Portugalska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz. U. C 183 z 19.7.2008.

Postanowienie Sadu Pierwszej Instancji z dnia 9 września 2009 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa T-375/08 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Decyzja Trybunału Obrachunkowego o odnowieniu mandatu sekretarza generalnego — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego w ramach postępowania za 2004 r. — Odwołanie częściowo oczywiście niedopuszczalne i częściowo oczywiście bezzasadne)

(2009/C 267/117)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci F. Rollinger i A. Hertzog)

Druga strona postępowania: Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Kennedy, J.-M. Stenier i G. Corstens, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (izby drugiej) z dnia 26 czerwca 2008 r. wydanego w sprawie F-108/07 Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze) mające na celu uchylenie tego postanowienia.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Bart Nijs zostaje obciążony własnymi kosztami i kosztami poniesionymi w niniejszej instancji przez Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2009 r. — Sanyō Denki przeciwko OHIM — Telefónica O2 Germany (eneloop)

(Sprawa T-309/09)

(2009/C 267/118)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sanyō Denki Kabushiki Kaisha (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci M. De Zorti, M. Koch i T. Grimm)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (Monachium, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie R 794/2008-2;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania;

— obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „eneloop” dla towarów z klasy 9 (zgłoszenie nr 4 620 225)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Między innymi słowny niemiecki znak towarowy „LOOP” dla towarów i usług z klas 9, 38 i 42 (znak towarowy nr 30 416 654,5)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2009 r. — Hoelzer przeciwko OHIM (SAFELOAD)

(Sprawa T-315/09)

(2009/C 267/119)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Oliver Hoelzer (Remscheid, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Rother i J. Vogtmeier)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 czerwca 2009 r. w sprawie R 1157/2008-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „SAFELOAD” dla towarów z klas 6 i 12 (zgłoszenie nr 6 330 831)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ element słowny zgłoszonego znaku towarowego nie stanowi opisu towarów wskazanych w zgłoszeniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Concord Power Nordal przeciwko Komisji

(Sprawa T-317/09)

(2009/C 267/120)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Concord Power Nordal GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte C. von Hammerstein, C.S. Schweer i C. Wünschmann)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 12 czerwca 2009 r., oznaczenie sprawy CAB D(2009), w części w jakiej odnosi się ona do projektu gazociągu Ostseepipeline-Anbindungsleitung (zwanego dalej „OPAL”);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca, podmiot odpowiedzialny za projekt gazociągu NORDAL, kwestionuje pismo z dnia 12 czerwca 2009 r. adresowane przez Komisję do niemieckiego organu regulacji energetyki Bundesnetzagentur, w którym Komisja wzywa ten organ do zmiany niektórych aspektów odstępstwa przyznanego w odniesieniu do OPAL na podstawie art. 22 dyrektywy 2003/55/WE⁽¹⁾. Strona skarżąca krytykuje to, że Komisja nie zgłosiła zasadniczych zastrzeżeń co do odstępstwa od regulacji przyznanego w odniesieniu do niektórych zdolności transportowych OPAL do Czech.

Na poparcie skargi strona skarżąca przytacza pięć zarzutów.

Po pierwsze, strona skarżąca utrzymuje, że OPAL nie spełnia przesłanek określonych w art. 22 ust. 1 dyrektywy 2003/55/WE, ponieważ nie jest on gazociągiem międzysystemowym, nie poprawia konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw, ryzyko związane z inwestycją nie jest nadzwyczajne oraz narusza on zasadę dekartelizacji. W tym względzie podnosi ona również, że odstępstwo wywrze negatywny wpływ na konkurencję, prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i regulowanej sieci.